deltager i resandet av Söderby-stenen, torde vara samme man som den **tia**, över vilken Hågelby-stenen är rest. Det borde sålunda ha stått **tiarua**. Då ristaren utfört det första **a**, har han genom förbiseende trott sig ha kommit till det andra och därför fortsatt **faþur sin**. Däremot kan Sibbe på de båda stenarna ej vara samme person. Sibbe på Hågelby-stenen måste vara brorson till Söderby-stenens Sibbe och förmodligen uppkallad efter honom. Man kan tänka sig förhållandet mellan de båda inskrifterna på följande sätt: Söderby-stenens Sibbe har dött ej länge efter det att han tillsammans med sin broder Tjarve har rest minnesmärket över deras fader. Därefter har Tjarve fått en son, som han uppkallat efter sin broder. Denne Sibbe d. y. deltager med systrar och moder i resandet av Hågelby-stenen över Tjarve. Såsom son och manlig arvinge nämnes han först, även om han är helt ung. Det behöver sålunda icke ligga mer än några få års tid mellan de båda inskrifterna. — Om namnet *Tiarvi* se Sö 305.

289. Spåntorp, Hamra, Botkyrka sn, Svartlösa hd.

Pl. 144.

Litteratur: D 8vo 33. — O. Hermelin, Svartlösa härad, s. 1, 63.
Äldre avbildningar: Dybeck a. a.; Hermelin a. a.; Brate 1899 (ATA).

Runstenen har ursprungligen stått i Hamra skog, mer än 3 km. SV om Hamra gård, »vid den nu föga befarna väg, som från Botkyrka löper söder ut genom Hamra och Rikstens marker till Haninge, icke särdeles långt från Tullingesjön. En väg fram till denna sjö utgår från den förre der Runstenen är» (Dybeck). Platsen finnes utmärkt å Geologiska kartbladet »Stockholm». I närheten av runstenen funnos några ättehögar, som äro upptagna på Hermelins karta över fasta fornlämningar i Botkyrka socken. Omkring 1870 blev stenen flyttad till Hamra och rest i trädgården. Där har den ännu sin plats.

Höjd 1,80 m., bredd 0,82—0,54 m. Ytan är knottrig och ojämnt vittrad, ristningen grund och illa huggen. Läsningen är därför svår och delvis osäker.

Inskrift:

biurn · auk · hu · · · · r̨isþu stn þ - - a iftiʀ kilþ - - - - · ur - - in kuþ h - - l · · · · u
5 10 15 20 25 30 35 40 45

Biorn ok Ho[lm--] ræistu stæin þ[enn]a æftiʀ K[æt]il[biorn, fað]ur [s]inn. Guð h[ia]l[pi sal]u.
»Björn och Holm- reste denna sten efter Kättilbjörn(?), sin fader. Gud hjälpe själen.»

Till läsningen: 1—5 **biurn** är tämligen säkert; fullt tydliga äro dock blott de tre första runorna. 6—8 **auk** tydligt, likaså 9—10 **hu**. Därefter är ett stycke av runslingan förstört. Stenens ytterkanter äro avslagna, varigenom en stor mängd runor blivit helt eller delvis skadade. Av 11 **r** finnes endast nedre delen av hst och bst i behåll. 12 är troligen binderuna av **i** och **s**. Därefter finnes en rund ring, som väl utgjort bst i ett **þ**. Av 14 **u** endast nedre delen. 15 **s** är säkert. De följande resterna av runor tyda på att här stått **tn þina**. 22 är icke **a**; av 23 **f** är endast nedre bst tydlig. 27—29 **kil** är tämligen säkert, av 30 **b** finnes endast övre bst i behåll. Av 31 och 32 synas endast hst. Någorlunda tydliga äro i det följande 33—34 **ur**, 36—40 **in kuþ** och sista runan, 45 **u**. — Dybeck: **a . . . · auk · l . . . · þina · iftiʀ · kiuþk . . . ur s . . . ku . . . bi sialu**. — Hermelin: **birn · auk · uluf auk . . . uṣ . . . r - - stu · st - in · iftiʀ · kilþi : faþur · siṇ · kuþ ḥialbi salu**. — Brate: **birn auk · uamṛ . . . rstu · stn þina · iftiʀ · kilþi . . . ur sin kuþ ial - i s - lu**.

Mosstugan, Söderby (nu Lindhov), Botkyrka sn, Svartlösa hd.

Se Sö 305.